

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 195/2016
17.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Ћ., због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ћ., адвоката Г.В. из Б., поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 22Кбр.381/12, 1Кв.бр.1760/15 од 28.10.2015. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 1123/15 од 03.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Ћ., адвоката Г.В., поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 22Кбр.381/12, 1Кв.бр.1760/15 од 28.10.2015. године и Вишег суда у Београду Кж2 бр. 1123/15 од 03.12.2015. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 22Кбр.381/12, 1Кв.бр.1760/15 од 28.10.2015. године одбачен је захтев осуђеног Ж.Ћ. од 13.10.2015. године за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.381/12 од 14.04.2014. године, правноснажном дана 23.05.2014. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 бр. 1123/15 од 03.12.2015. године одбијена је као неоснована жалба осуђеног Ж.Ћ. изјављена 06.11.2015. године против решења Првог основног суда у Београду К.бр.381/12-Кв.бр.1760/15 од 28.10.2015. године.

Бранилац окр. Ж.Ћ., адв. Г.В., поднео је захтев за заштиту законитости против решења Првог основног суда у Београду 22К.бр.381/12, 1Кв.бр.1760/15 од 28.10.2015. године (дакле и против решења Вишег суда у Београду Кж2 бр. 1123/15 од 03.12.2015. године чијим доношењем је наведено првостепено решење постало правноснажно), због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се побијано решење укине и врати предмет на поновно одлучивање

или да се решење преиначи тако што ће се усвојити захтев за понављање кривичног поступка окончан правноснажном пресудом тог суда К.бр.381/12 од 14.04.2014. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.Ћ. је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, које су, према наводима захтева, учињене погрешном применом Кривичног законика, јер је у конкретном случају, с обзиром на чињенице изнете у захтеву за понављање поступка, требало применити закон који је важио у време извршења кривичног дела, а не закон који је био на снази у време изрицања пресуде, на основу члана 5. став 2. КЗ, те да је правилном применом кривичног закона требало да оптужба буде одбијена и захтев окривљеног за понављање кривичног поступка од 13.10.2015. године усвојен, пошто је ствар већ правноснажно пресуђена. Такође, бранилац окривљеног истиче да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП тиме што је побијано првостепено решење донето на основу доказа који се не могу применити, јер су битне чињенице и докази изнети у захтеву окривљеног за понављање поступка од 13.10.2015. године, потпуно нови у односу на претходне захтеве од 19.05.2014. године и од 12.08.2014. године и да је на тај начин донета незаконита одлука о одбацивању захтева за понављање кривичног поступка применом члана 475. став 1. тачка 5) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, из изложених навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног произилази да се истим не указује на повреду закона (из члана 438. став 1. тачка 1) и 439. тачка 2) ЗКП) учињене побијаним правноснажним решењима којима је одбачен захтев окривљеног за понављање кривичног поступка или у поступцима који су претходили њиховом доношењу, већ на повреду закона у правноснажно окончаном редовном кривичном поступку против окривљеног и правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.381/12 од 14.04.2014. године донесеној у том поступку, а против којих овај захтев за заштиту законитости није ни поднет. Позивајући се на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости у суштини оспорава чињенична утврђења у побијаним правноснажним решењима од значаја за оцену о постојању законских услова за одбацивање захтева окривљеног за понављање поступка у смислу, члана 475. став 1. тачка 5) ЗКП, а што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, оценивши захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.Ћ. као недозвољен, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.